

Ա Ս Տ Ե Ղ Ա Տ Ո Ւ Ն

Հոգին որ փուկ էր ինչպէս ուրախութիւն մը եղած
Ըստասելի՜ օրերու նաւին վրայ լուսաբեւ,
Ի՞նչ քրիւր զայն. ո՞ր ալօսն իր ծոցին մէջ է պահած
Անոր ցորենը ոսկի, անոր խոստումն յարաշեւ...

Անիկա շունչն էր հովին, ու ծիծաղն էր ջուրերուն,
Ծափը ձեռքի մը փոքրիկ ի սեւ խաղի պատկերին,
Ի՞նչ քրիւր զայն որ այսպէս եղաւ ցրնո՞ւր մթնոլորտն,
Ու գաղտնիքին մէջ անոր փառէ դէմքեր կը յառին...

Գըսի՛ր համբան ըսպիտակ ուրկէ անցաւ իր աղօտ
Բարի տեսիլքը նրման երազասոյր եղնիկի.

Կախարդալոյս այդ ուղին կ'առաջնորդէ հեռաւոր

Ասեղաշունն աւերակ ուր քեզի հետ կը դառնայ
Ինչպէս տօնի մը օրումն պատմութեանին մէջ ոսկի
Հոգին որ ծնաւ արցունքէն աստուածներուն՝

Ո՛րք տղայ...

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Գ Ի Ր Ն. Ա Դ Ո Ն Ց Ի

«ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ», ԳՈՐԾԻՆ

Ամենապատիւ Պատրիարք Հօր Տ. Թորգոմ Արքեպիսկոպոսին

Երուսաղէմ

Հա՛յր Սրբազան,

Յաւում եմ որ աւելի կանուխ կատա-
րել Ձեր յանձնարարութիւնը հնարաւոր չե-
ղաւ, որքան և հաճելի և քաղցր պարտա-
կանութիւն կը նկատեմ ինձ համար շուտա-
փոյթ ընդառաջել Ձեր բոլոր ձեռնարկնե-
րին: Այժմ էլ զրոււմ եմ տողերս այնպիսի
վիճակում, որ յուսամ ներողամիտ պիտի
լինիք եթէ չկարենամ լիովին գոհութիւն
տալ Ձեզ:

Կարդացի Հ. Աճառեանի նոր գործը և
անա՛ տպաւորութիւններս քանի մը տողով:
Զգլտեմ, պէտք կա՞յ յայտնելու սկզբէն և
եթ որ Սրբազնութեանդ ընտրութիւնը մի-
անգամայն յաջողակ է և գործը արժանի
այն վարձատրութեան կամ պարգեատրու-
թեան որ ի նկատի ունիք:

«Հայոց լեզուի պատմութիւն»ը մի հա-
մադրական փորձ է, մի ամփոփումն այն
գիտական յանդուժանքի որ հին և նոր հե-